

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2007. októberi számában cikket közöltünk „Az amerikai Legfelsőbb Bíróság egy új döntése a szabadalmi bejelentések kézenfekvőségének megítéléséről” címmel. Ez a cikk a *KSR v. Teleflex*-ügyben (a továbbiakban: *KSR*-ügy) az amerikai Legfelsőbb Bíróság által a kézenfekvőség megítélésével kapcsolatban 2007. április 30-án hozott döntést ismerteti, amelynek az a lényege, hogy az ismert elemek kombinációjára alapozott bejelentéseknek a szabadalmi törvény 103. szakaszára alapozott elutasítása esetén meg kell adni azt az indokot, amely egy szakembert arra indított volna, hogy az ismert elemeket az igényelt módon kombinálja. E döntésből következik, hogy mind az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (USPTO), mind az amerikai bíróságok szigorúbban fogják elbírálni a szabadalmi bejelentések, illetve szabadalmak kézenfekvő vagy nem kézenfekvő voltát.

Az alábbiakban két olyan ügyet ismertetünk, amelyben az USPTO Fellebbezési és Interferenciatanácsa (Board of Patent Appeals and Interferences) a fent említett *KSR*-ügyre figyelemmel kézenfekvőség miatt végleg elutasította a két találmányt, a kézenfekvőség megítélésénél a korábbinál magasabb követelményt állítva.

A *Kubin-ügyben* a tanács 2007. május 31-én hozott határozatot. Az elutasított igénypontok olyan elkülönített nukleinsav-molekulára vonatkoznak, amely megköti a CD48 jelű glikoproteint. Ez a glikoprotein komplementer szerkezetű az emberi immunrendszerben fontos szerepet játszó természetes ölüsejtek felületi markerét képező *NAIL* szerkezetével.

Az elővizsgáló három anterioritás – Valiente, Sambrook és Mathews cikkei – fényében minősítette kézenfekvőnek és utasította el az igénypontokat.

Valiente kinyilvánította a p38 proteint, amely azonos a *NAIL*-l, de nem ismertette a p38 szekvenciáját vagy kódoló szekvenciáját. Egyúttal leírta a p38 szokásos módszerekkel történő elkülönítését is, amit Sambrook is kinyilvánított. Mathews egyesítette Valiente és Sambrook tanítását, és kimutatta, hogyan lehet rutinmódszereket felhasználni egy, a p38-hoz hasonló polipeptid cDNS-ének klónozására és szekvenálására.

A tanács megerősítette az elővizsgáló elutasítását, megállapítva, hogy a bejelentő által igényelt polinukleotidok közül legalább egy kézenfekvő lett volna szakember számára a találmány kidolgozásának időpontjában. A tanács elutasította a bejelentőnek egy korábbi döntésre alapított érvelését.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A tanács azt is megjegyezte, hogy „a Legfelsőbb Bíróság nemrég kétségbe vonta a Deuel-féle megoldás alkalmazhatóságát, mert a CAFC a KSR-ügyben elutasított egy ’kézenfekvő kipróbálni próbát’ (obvious to try test). A KSR-ügy ismeretében most nyilvánvaló, hogy a ’kézenfekvő kipróbálni próba’ több esetben lehet megfelelő, mintsem ezt korábban gondoltuk”. Az elutasított igénypontokban ismertetett módszerek közül legalább egy kézenfekvő lett volna egy szakember számára, mert „egy szakembernek oka lett volna kipróbálni a Sambrook által tanított elkülönítési módszereket azzal az ésszerű várakozással, hogy legalább egy eredményes lehet”.

A *Catan-ügyben* a tanács 2007. július 3-án hozott határozatot. Itt az igénypontok egy biometrikus adatokat, így ujjlenyomatot felhasználó fogyasztói elektronikus készülékre vonatkoztak, amely lehetővé teszi számítógépes hálózaton keresztül hitelügyletek lebonyolítását.

A tanács megerősítette, hogy helyes volt az igénypontok kézenfekvőségen alapuló elutasítása az elővizsgáló által három korábbi anterioritás fényében.

Az első anterioritás olyan elektronikus eszközt nyilvánított ki, amely számkódot vagy jelszót használ hitelműveletek számítógépes hálózaton való lebonyolításához; az egyetlen különbség a Catan-féle találmányhoz viszonyítva, hogy az utóbbi biometrikus adatokat használ a hálózati műveletekhez.

A második anterioritás egyértelműen tanította, hogy hanggal lehet helyettesíteni a számkódot a biztonság növelése érdekében.

A harmadik anterioritás azt bizonyította, hogy a biometrikus adatok jól ismertek voltak, és azokat nagyobb biztonsággal lehet használni, mint a számkódot.

A Fellebbezési és Interferenciatanács – utalva a KSR-ügyre – megállapította: „Ahol – miként itt – egy bejelentés egy már ismert olyan szerkezetet igényel, amely csupán egy elemnek egy másik ismert elemmel való helyettesítése útján van megváltoztatva, a kombinációnak egy előre várható eredménynél többet kell nyújtania. Ilyen vonatkozásban a bejelentő nem szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy a kézi hitelesítési eszközök ismert biometrikus eszközökkel való helyettesítése váratlan eredményhez vezet, vagy meghaladja az átlagos szakember tudását”.

B) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) az *Ortho-McNeil Pharm. Inc. (Ortho) v. Caraco Pharm. Labs., Ltd.* (Caraco)-ügyben 2007. január 19-i döntésével megerősítette a kerületi bíróság döntését, amely megállapította, hogy az alperes nem bitorolja az Ortho szabadalmát.

Az Ortho szabadalma gyógyászati kompozícióra vonatkozik, amely a fájdalomcsillapító hatású tramadol és acetaminofen Ultracet néven forgalmazott keverékből áll. A Caraco rövidített, új gyógyszerkérelmet (ANDA) nyújtott be a Szövetségi Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatóságnál (FDA) az Ultracet generikus verziójára. A Caraco ANDA-kérelme olyan készítményre irányult, amelyben a tramadol és az acetaminofen átlagos súlyaránya 1:8,67,

de nem lehet kisebb 1:7,5-nél. Az Ortho azt állította, hogy a Caraco javasolt készítménye bitorolja szabadalmának az alábbi szövegű, 6. igénypontját:

„Gyógyászati kompozíció, amely tramadol és acetaminofent tartalmaz, ahol a tramadol és az acetaminofen súlyaránya körülbelül 1:5.”

A felek között az igénypontban szereplő „körülbelül 1:5” kifejezés értelmezése körül volt vita. A „körülbelül” kifejezés a szabadalom összes igénypontjában szerepelt a súlyarányok módosítása céljából. A Caraco érvelése szerint a „körülbelül 1:5” kifejezés helyes értelmezése „közelítőleg 1:5, amely talán kisebb mérési hibákkal, így 5 vagy 10% hibával értendő”. Ezzel szemben az Ortho azzal érvelt, hogy a körzeti bíróság a súlyarányt „közelítőleg 1:5 és ... legfeljebb 1:3,6–1:7,1”-ként adta meg.

A körzeti bíróság a Caraco kérelmének megfelelően nem állapított meg bitorlást, mert úgy találta, hogy a Caraco ANDA-kérelemben megadott összetétele nem bitorolta szó szerint az Ortho szabadalmát, és azt is megállapította, hogy az ekvivalenciaelv figyelembevételével sem forog fenn bitorlás. A körzeti bíróság döntése azt is leszögezte, hogy ha a Caracoféle, 1:8,67 átlagos súlyarányú összetétel mellett bitorlást állapítana meg, ez értelmetlenné tenné az Ortho szabadalmi igénypontjában megszövegezett „körülbelül 1:5” korlátozást.

Az Ortho a CAFC-nél fellebbezést nyújtott be a körzeti bíróság döntése ellen.

A CAFC megállapította, hogy a körzeti bíróság nem tévedett, amikor a „körülbelül 1:5” kifejezést „közelítőleg 1:5, és ... legfeljebb 1:3,6–1:7,1 tartományként” értelmezte. A CAFC megjegyezte továbbá, hogy „az inherens bizonyíték a 'körülbelül 1:5' kifejezés olyan értelmére mutat, amely szűk, mert az 1:5 súlyarány az 1:1 súlyarányal együtt világosan van igényelve, és különbözik a szabadalomban előforduló egyéb tágabb súlyarányoktól”. A CAFC szerint az Ortho szabadalmának egyes igénypontjai egyetlen súlyarányt adnak meg, míg más igénypontok súlyaránytartományokat idéznek, „ezért egy szakember azt gondolná, hogy a feltalálók egy tartományt szándékoztak megadni, amikor egy értéket igényeltek”.

A körzeti bíróság döntésével kapcsolatban, amely nem állapított meg bitorlást, a CAFC leszögezte, hogy a megfelelő igénypont-értelmezés alapján nem lehet szó szerinti bitorlásról beszélni, mert a Caraco formulája szerint a tramadol és az acetaminofen súlyaránya nem lehet kisebb 1:7,5-nél. Ezután a CAFC az ekvivalencián szerinti bitorlás kérdését vizsgálta, és egyetértett a körzeti bírósággal abban, hogy a „körülbelül 1:5” súlyarány nem terjed ki az 1:8,76 átlagos súlyarányú kompozícióra.

C) A CAFC az *In Re Metoprolol Succinate Patent Litig.*-ügyben 2007. július 23-án kelt döntésében megerősítette a körzeti bíróság egy olyan döntését, amely egy szabadalmat kettős szabadalmazás miatt érvénytelennek nyilvánított.

Generikus gyógyszergyártó cégek engedélyt kértek az FDA-tól a Toprol-XL nevű gyógyszer generikus változatainak forgalmazásához. A Toprol-XL egy metoprolol-szukcinátot tartalmazó, késleltetett felszabadulást biztosító kardiovaszkuláris gyógyszer. A generikus gyártók azt állították, hogy az AstraZeneca (Astra) azon szabadalmi (a '161-es és a '154-es szabadalom), amelyek az FDA Narancs Könyvében (Orange Book) fel vannak a Toprol-XL-

lel kapcsolatban sorolva, érvénytelenek, vagy pedig azokat nem bitorolják a javasolt generikus termékek.

Az Astra bitorlási pert indított a generikus gyártók ellen. A körzeti bíróság mindkét szabadalmat érvénytelennek nyilvánította kézenfekvőség típusú kettős szabadalmazás miatt. Az utóbbi egy jogilag kialakított fogalom, amelyet annak megakadályozása érdekében alkalmaznak, hogy különálló, de nem azonos tárgyú bejelentések vagy szabadalmak olyan találmányokat igényeljenek, amelyek annyira hasonlók, hogy mindkét kizárólagos jog engedélyezése ténylegesen meghosszabbítaná a szabadalmi oltalom élettartamát. Az Astra megfeleltette a '154-es szabadalom érvénytelenségére vonatkozó döntést.

Az érvénytelenített szabadalom igénypontja olyan orális gyógyászati kompozícióra vonatkozott, amelynek metoprolol-szukcinátot (vagy 10 egyéb hatóanyag közül egyet) tartalmazó magját olyan belső bevonat vette körül, amely lehetővé tette a fokozatos felszabadulást, míg egy külső bevonat feladata az volt, hogy a belső mag érintetlen maradjon mindaddig, amíg a pirula el nem érte az alsó emésztési traktust.

A fellebbezés benyújtása után a CAFC megjegyezte, hogy az *In Re Emert*-ügyben 1997-ben hozott döntése erősen hasonló tények mellett a szabadalom érvénytelenítéséhez vezetett. A háromtagú tanács többsége megállapította, hogy „ebben az esetben az A1 vegyületet igénylő '154-es szabadalom 1. igénypontja kézenfekvő változata a '318-as szabadalom 8. igénypontjának, amely olyan kompozícióra vonatkozott, amely egy felsorolt lista (A1, A2, A3 stb.) egyik vegyületét, egy (B) belső réteget és egy (C) külső réteget tartalmazott”, és ezért „a '318-as szabadalom 8. igénypontjának kézenfekvő változata lett volna elhagyni a (B) belső réteget és a (C) külső réteget”. Hivatkozva a *KSR v. Teleflex*-ügyben 2007 májusában hozott döntésre a CAFC azt is megjegyezte, hogy az ismert elemek elhagyása a kompozícióból ebben az esetben egy szakember általános szaktudásához tartozott, és így nem volt innovációnak tekinthető.

Az ellenvéleményt kinyilvánító bíró azzal érvelt, hogy a hatályos szabadalmi törvény szerint a három elemet tartalmazó A-B-C kompozícióra vonatkozó igénypont szabadalomjogilag eltér egy csupán az A komponenst tartalmazó gyógyászati termékre vonatkozó igényponttól, továbbá a többségi vélemény meggátolja, hogy egy hatóanyagra később szabadalmat adjanak, ha azt egy kompozíció részeként már szabadalmaztatták és forgalmazták.

D) A *Borinquen Biscuit Corp.* (Borinquen) v. *M. V. Trading Corp.* (M. V.)-ügy arra szolgáltat példát, hogy egy helyesírási hiba – amely a mindennapi gyakorlatban kijavítandó – a védjeggyakorlatban megkülönböztető jellegűvé és így oltalmazhatóvá tehet egy védjegyet.

A Borinquen Puerto Ricóban 1976 óta árusított egy „kerek, sárgás, féledes galletát” az Egyesült Államokban lajstromozott RICA védjeggyel. (A spanyol „galleta” szó sós kekszre, aprósüteményre és pogácsafélékre vonatkozik.) A receptet és a védjegyre vonatkozó jogokat a Sunland Biscuit Company-től vásárolta, amely a galletát 1962 óta árusította ilyen védjeggyel. A Sunland ezt a megjelölést 1969-ben lajstromoztatta, utalva arra, hogy a spanyol „rica” szó „gazdag”-ot jelent.

A Borinquen a „Galletas RICA Sunland” mondatot használja logóként. A RICA védjegyet és a logót 2000-ben lajstromoztatta Puerto Ricóban. Más cégek eltérő termékekre lajstromoztattak „rica” védjegyeket, azonban a Borinquené az egyetlen sütemény, keksz vagy pogácsa jellegű termék, amelyet ilyen néven az Egyesült Államokban lajstromoztak.

2003-ban az M. V. „Nestlé Ricas” névvel árusítani kezdett a sós kekszre emlékeztető „ke-rek, sárgás, sós galletát”. Miután visszautasította a Borinquen felszólítását, hogy hagyja abba a „rica” név használatát, a Borinquen pert indított ellene, és kérte az M. V. kötelezését az általa gyártott galleta forgalmazásának megszüntetésére. A körzeti bíróság helyt adott e kérésnek, és ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az M. V.-t sós kekszek vagy aprósütemények Puerto Ricóban „Ricas” megjelöléssel való hirdetésétől vagy árusításától.

Az M. V. a CAFC-nél fellebbezést nyújtott be, azzal érvelve, hogy egyrészt a bíróságnak köteleznie kellett volna a felperest annak bizonyítására, hogy RICA védjegye jól ismertségre (másodlagos jelentésre) tett szert, másrészt a körzeti bíróság tévesen következtetett arra, hogy az M. V. terméke valószínűleg megtéveszti a fogyasztókat.

Ahhoz, hogy egy védjegybitorlási perben a felperes sikeres legyen, bizonyítania kell többek között, hogy védjegye oltalmat érdemel. Ideiglenes intézkedés elrendeléséhez azonban csak érvelése eredményességének valószínűségét kell igazolnia. Védjegyoltalom elnyeréséhez a megjelölésnek megkülönböztető jellegűnek kell lennie. A CAFC áttekintette a megkülönböztetőképeség elemzésénél figyelembe vehető alábbi öt kategóriát: általános, leíró, szuggesztív, önkényes és képzeletbeli. Egy általános megjelölés definíciószerűen nem disztinktív, míg a szuggesztív, önkényes és képzeletbeli megjelölések lényegükönél fogva disztinktívek.

A kérdés nem ennyire világos a deszkriptív megjelölések kapcsán. A deszkriptív védjegyeket nem tekintik disztinktívnek, azonban disztinktívek lehetnek, ha a tulajdonos ki tud mutatni jól ismertséget (másodlagos jelentést). Ha a védjegy elsődleges jelentése a köz számára a termék forrását, nem pedig magát a terméket adja meg, jól ismertséget (másodlagos jelentést) szerzett, és ezáltal megkülönböztetővé és oltalmazhatóvá vált.

A megkülönböztetőképeség elemzése attól függ, hogy a védjegyet lajstromozták-e. Egy lajstromozatlan védjegy tulajdonosának a megkülönböztető jelleget vagy inherens módon, vagy pedig megszerzett jól ismertség (másodlagos jelentés) útján kell bizonyítania.

Egy lajstromozott védjegy megvédésének terhe kisebb, mert a lajstromozás a védjegy megkülönböztetőképeségének „*prima facie*” bizonyítékaként szolgál. Ha az USPTO úgy lajstromoz egy védjegyet, hogy a bejelentőtől nem kéri a másodlagos jelentés bizonyítását, a védjegy tulajdonos jogosult feltételezni, hogy a védjegy inherens módon disztinktív. A feltételezés utóhatása attól függ, hogy a védjegy szerzett-e jól ismertséget vagy meg nem támadható jelleget.

Ha egy védjegy tulajdonos eleget tesz az összes alkalmazható törvényes feltételnek, a védjegyet megtámadhatatlannak tekintik, és a feltételezést meggyőzőnek tartják. Ha azonban a védjegy tulajdonos nem teljesíti a törvényes követelményeket, a védjegy megtámadható, és

a vélt bitorló azon az alapon védekezhet, hogy a védjegy nem jogosult oltalomra, mert nem inherensen disztinktív, hanem csupán a terméket írja le.

A hatályos védjegy törvény (Lanham Act) szerint egy vitatható védjegy lajstromozása a felperesről az alperesre hárítja a bizonyítási terhet. Az alperesnek elegendő bizonyítékot kell szolgáltatnia ahhoz, hogy elhárítsa azt a feltételezést, hogy a felperesnek joga van a védjegy kizárólagos használatára.

Egy alperes e követelménynek úgy tehet eleget, hogy alaposan bizonyítja a védjegy deskriptív jellegét. Ez a követelmény többet kíván, mint annak bizonyítását, hogy a védjegy a termék egy jellemvonását írja le; az alperesnek bizonyítania kell, hogy a fogyasztók a védjegyet a termék kapcsán „csupán deskriptívnek” tekintik.

Ha az alperes nem tud szolgálni a szükséges bizonyítékkal, az inherensen disztinktív jellegre vonatkozó vélelem érvényes, vagyis megkülönböztető jelleget feltételeznek, és a bíróság a bitorló védjegy fennmaradó elemeit értékelheti jól ismertség (másodlagos jelentés) bizonyítása nélkül is. Ha az alperes sikerrel jár, a bizonyítási teher újra a felperesre hárul, akinek ekkor bizonyítania kell, hogy védjegye jól ismertséget (másodlagos jelentést) szerzett.

A bíróság megjegyezte, hogy a Borinquen védjegyet lajstromoztatták, de az megtámadható. Az M. V. azonban nem bizonyította, hogy a védjegy deskriptív, és csupán minimális bizonyítékot és érvet szolgáltatott a védjegy leíró jellegének alátámasztására.

A CAFC rámutatott, hogy a felperes sok kellemetlenségtől megkímélhette volna magát, ha eleget tesz a megtámadhatatlan (incontestable) jellegre vonatkozó törvényes követelményeknek.

A védjegy törvény 15. szakasza szerint egy védjegy megtámadhatatlanná válik, ha a tulajdonos eskü alatti nyilatkozatot (affidavit) nyújt be a PTO-nál. Ennek a nyilatkozatnak az alábbi követelmények kielégítését kell bizonyítania:

- a) a megelőző öt évben nem hoztak olyan jogerős döntést, amely hátrányos a védjegy tulajdonlási vagy érvényesítési jogára nézve;
- b) nincs olyan függő ügy vagy eljárás, amely a védjegy tulajdonos jogaira vonatkozik;
- c) a tulajdonos a védjegyet öt egymást követő éven keresztül használta, és még mindig használja.

Az affidavit benyújtásakor a lajstromozás a védjegy érvényességének bizonyítéka. Ha a Borinquen benyújtott volna egy ilyen iratot, az M. V. nehezebben tudta volna kétségbe vonni a védjegy lajstromozás érvényességét.

A CAFC megjegyezte továbbá, hogy a védjegynek ahhoz, hogy a spanyol nyelv szabályai szerint hibátlan legyen, a többes számú „ricas” megjelölést kellett volna használnia, ha a „galletas”-t csupán leírni kívánta volna. A bíróság érvelése szerint egy spanyol anyanyelvű fogyasztó a nyelvtanilag helytelen RICA védjegyet valószínűleg nem tekintené csupán a védjegyet leíró megjelölésnek. Feltehető, hogy a nyelvtani hibára utaló érv angol védjegyek esetében is érvényesíthető lenne.

A fentebb ismertetett jogesetből az a tanulság vonható le, hogy az alpereseknek megfelelő bizonyítékkal és érveléssel kell felfegyverkezniük, ha a védjegy deszkriptív jellegére hivatkoznak. Másrészt a felpereseknek fel kell készülniük arra, hogy jól ismertséget (másodlagos jelentést) tudjanak bizonyítani, ha rájuk hárul a bizonyítási teher.

E) Az indiai *Ranbaxy Laboratories* (Ranbaxy) vitában állt a *Glaxo-SmithKline*-nal a Valtrex nevű herpeszgyógyszer generikus változatának forgalmazása miatt. Most arról kaptunk hírt, hogy a felek megegyeztek, hogy a Ranbaxy 2009 második felében 180 napon át kizárólagos joggal rendelkezik majd a termék generikus változatának forgalmazására, amihez az FDA-tól 2007 februárjában kapott engedélyt. A Valtrex becsült évi piaci forgalma 1,3 milliárd dollár.

F) Az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalának elnöke 2008 januárjában bejelentette, hogy a függőben levő szabadalmi reform elleni – többek között a Fehér Ház részéről is kinyilvánított – tiltakozások ellenére bízik abban, hogy a kongresszus még 2008-ban jóváhagyja a törvénytervezetet.

Angola

A Párizsi Uniós Egyezmény 2007. december 27-én lépett hatályba Angolában.

Ausztrália

Az ausztrál szabadalmi törvény nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely lehetővé tenné, hogy gyógyszer tárgyú szabadalmak esetén generikus gyógyszergyártók a forgalmazási engedély elnyerése céljából a szabadalmazott gyógyszerekkel kísérleteket végezhesse- nek. Ezért az ausztrál kormány vizsgálja az 1984. évi amerikai Hatch–Waxman-törvényen alapuló Bolar-kivételnek megfelelő törvény bevezetésének lehetőségét, és megbízta a Szellemtulajdon-védelmi Tanácsadó Testületet (Advisory Council on Intellectual Property, ACIP) hasonló törvény tervezetének a kidolgozásával.

Banglades

2008. január 1-jétől kezdve Bangladesben szolgáltatási védjegyeket is lehet lajstromoztatni.

Brazília

A) A Brazil Szabadalmi Hivatalban évről évre nő az elintézetlen szabadalmi bejelentések száma, mert évente 20 000-nél több bejelentést nyújtanak be, de csak 14 000 bejelentés vizsgálatát végzik el. A helyzetet nehezíti, hogy a gyógyszer tárgyú bejelentéseket a szabadalmi törvény 2001. évi módosítása óta újrajvizsgálja a Brazil Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatóság (ANVISA, a „brazil FDA”).

Annak következtében, hogy a bejelentések vizsgálatánál a szabadalmi hivatal és az ANVISA eltérő eljárást alkalmaz, számos ütköző határozat született, ami tovább lassítja az új szabadalmi bejelentések vizsgálatát. Ilyen okok miatt a hivatal új vizsgálati irányelveket kíván kibocsátani, amivel elő szeretné segíteni a két hivatal munkájának összehangolását.

B) A Rio de Janeiro-i Állami Fellebbezési Polgári Bíróság a *Kraft Foods* (Kraft) *v. Coca-Cola Company* (Coca-Cola)-ügyben a felperes javára döntött, és arra kötelezte a Coca-Colát, hogy Brazíliában szüntesse meg a FRESH védjegy használatát az „Aquarius” itallal kapcsolatban, mert ezt a szót a Kraft már korábban lajstromoztatta Brazíliában.

A döntés szerint a Coca-Cola 15 napon belül köteles megszüntetni a védjegy használatát, ellenkező esetben naponként 25 ezer USD bünetést kell fizetnie.

A Coca-Cola jelezte, hogy a döntés ellen a Legfelsőbb Bírósághoz fog fellebbezni, mert úgy gondolja, hogy a „fresh” szót általánosan használják termékek jellemzésére.

Dél-Korea

A) Dél-Koreában 2008. január 1-jével megváltoztak az emberi betegségek megelőzésére, kezelésére és diagnosztizálására vonatkozó szabadalmi bejelentések vizsgálati irányelvei. A régi irányelvek szerint az ilyen módszerek ki voltak zárva a szabadalmazható találmányok köréből, mert nem tekintették őket iparilag alkalmazhatónak. Az új irányelvek a fenti napon függő összes szabadalmi bejelentésre vonatkoznak, és részben eltörlik az emberi betegségek diagnosztizálására szolgáló módszerekre vonatkozó korábbi kivételt.

Az új irányelvek szerint csupán azok a diagnosztikai módszerek vannak kizárva a szabadalmi oltalomból, amelyek az emberi testet közvetlenül befolyásoló lépéseket foglalnak magukban. Azok a diagnosztikai módszerek, amelyek nem tartalmaznak klinikai meghatározásra irányuló lépéseket, szabadalmazhatók. A klinikai meghatározás olyan szellemi tevékenység, amely orvosi tudás vagy gyakorlat alapján egy betegség vagy egészségi állapot körülményeinek meghatározására irányul.

Az alábbiakban példákat adunk olyan igénypontokra, amelyek korábban nem voltak szabadalmazhatók, de most azzá váltak.

- Módszer az A rákmarker kimutatására egy páciens mintájából antigén-antitest reakcióval olyan tájékoztatás szolgáltatásához, amely vastagbélrák diagnosztizálásához szükséges.
- Módszer albumin kimutatására vizeletből vesebetegségek diagnosztizálásához.
- Módszer elektródok elrendezésére elektrokardiográffal végzett méréshez.

B) A Dél-koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elnöke, Sang-Woo Jun bejelentette, hogy a szabadalmi bejelentések elutasítása ellen benyújtott fellebbezések elbírálási határidejét ebben az évben hat hónapra kívánják csökkenteni. Ehhez 2003-ban még 14 hónapra volt szükség.

C) Dél-Koreában 2008. január 1-jétől kezdve 11%-kal csökkentették a szabadalmi és a használatiminta-bejelentések bejelentési illetékét, valamint az első kilenc év fenntartási díját.

Európai Szabadalmi Hivatal

Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Adminisztratív Tanácsa 2007. december 14-én fontos változásokat jelentett be a fizetendő díjakkal kapcsolatban.

2008. április 1-jétől kezdve 200 EUR pótdíjat számítanak fel 15 fölött minden egyes igénypont után. Ez igen jelentős növekedést jelent a jelenlegi 45 EUR-hoz viszonyítva, amit 10-nél több igénypont esetén kell fizetni minden egyes igénypont után.

2009. április 1-jétől kezdve az ESZH a 35 feletti igénypontoldalok után – kivéve a szekvencialistákat – oldalanként 12 EUR díj lefizetését írja elő. Egyúttal az 50 feletti igénypontok után igénypontonként 500 EUR díjat kell majd fizetni. A 16–50. igénypont után fizetendő illeték 200 EUR marad.

2009. április 1-jétől kezdve a megjelölési illeték a megjelölt országok számától függetlenül 500 EUR lesz. Jelenleg ez a díj országonként 80 EUR, de a 8. és a további államok után nem kell külön fizetni.

2008. április 1-jén az évdíjak is emelkednek: a 4. évi díj 425-ről 500 EUR-ra, az 5. évi díj 450-ről 700 EUR-ra, a 6. évi díj 745-ről 900 EUR-ra, a 7. évi díj 770-ről 1000 EUR-ra és a 8. évi díj 800-ról 1100 EUR-ra nő.

Északi Szabadalmi Intézet

Az Északi Szabadalmi Intézetet (betűkódja: XN) a Szabadalmi Együttműködési Szerződés Közgyűlése 2006 októberében jelölte ki nemzetközi kutatási hatósággá (ISA-vá) és nemzetközi elővizsgálati hatósággá (IPEA-vá). Az intézet értesítette a Szellemi Tulajdon Világszervezetét, hogy 2008. január 1-jén elkezdi működését mint ISA és mint IPEA olyan nemzetközi bejelentések vonatkozásában, amelyeket a Dán, az Izlandi és a Norvég Szabadalmi Hivatalnál mint átvevőhivataloknál nyújtanak be.

Az Európai Szabadalmi Hivatal és a Svéd Szabadalmi és Lajstromozási Hivatal továbbra is megmarad ISA-ként és IPEA-ként a fentebbi három átvevőhivatalnál benyújtott nemzetközi bejelentések számára.

Horvátország

Horvátország 2008. január 1-jétől tagja lett az Európai Szabadalmi Egyezménynek (ESZE). Ennek megfelelően az ettől az időponttól kezdve benyújtott európai szabadalmi bejelentésekben, valamint az Európai Szabadalmi Hivatalon keresztül benyújtott PCT-bejelentésekben Horvátország is megjelölhető. Így az ESZE szerződő államainak a száma jelenleg 34.

Irak

Az iraki Fellebbezési Bíróság a *British American Tobacco (Brands) Ltd. (British) v. Eastern Andalus General Trading Company Ltd. (Eastern)*-ügyben az alábbi tényállás alapján a felperes javára döntött.

A British a LUCKY STRIKE védjegyet 2003-ban lajstromoztatta Irakban a 34. áruosztályban. Az Eastern 2006-ban nyújtott be kérelmet a LUCKY GOLD védjegy lajstromozására ugyanabban az áruosztályban.

A bíróság megállapította, hogy az alperes védjegye károsítja a British érdekeit, és az alperes tisztességtelen előnyt szerez a LUCKY STRIKE védjegy megkülönböztető jellegéből. A LUCKY GOLD védjegy kapcsolatot jelez a LUCKY STRIKE védjegy tulajdonosával, ami nagy valószínűséggel a fogyasztók megtévesztését eredményezi, és a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütköző cselekedetet is jelent. Emellett az alperes védjegyével végzett kereskedés valószínűleg a LUCKY STRIKE védjeggyel való kapcsolat feltételezését eredményezné. Ennek megfelelően a LUCKY GOLD védjegy lajstromozása egyrészt az 1957. évi iraki védjegy-törvény 5(10) szakaszában foglaltakba ütközik, másrészt a felperes híres védjegyének utánzását is jelenti, aminek következtében az alperes a Párizsi Uniós Egyezmény 6bis szakaszának a rendelkezéseit is sérti.

A fentiek következtében a bíróság elrendelte, hogy

- töröljék az alperes védjegyet a védjegylajstromból,
- az alperes költségén publikálják a bíróság döntését és
- az alperes viselje a bírósági költségeket.

Írország

2007 októberében írtunk arról, hogy a *Pfizer Inc.* Írországban is beperelte az indiai *Ranbaxy Laboratories Ltd.*-t a koleszterinszint-csökkentő Lipitorra vonatkozó szabadalmának bitorlása miatt. Most arról kaptunk hírt, hogy a bíróság döntése megtiltja, hogy a Ranbaxy 2010 novemberéig, vagyis a szabadalom lejártáig forgalmazza a gyógyszer generikus változatát, mert a forgalmazással bitorolná a Lipitor hatóanyagát képező atorvastinra vonatkozó Pfizer-alapszabadalmat.

Izland

Az Izlandi Szabadalmi Hivatal elnöke 2008. január 31-én bejelentette, hogy az izlandi szabadalmi ügyvivőknek nem kell meghatalmazást benyújtaniuk szabadalmi, védjegy- és mintabejelentési ügyekben; a rendelkezés azonban nem vonatkozik az átruházási ügyekre.

Japán

A japán szabadalmi törvény 36. szakaszának 1(2) bekezdése szerint a feltalálót meg kell jelölni a szabadalmi bejelentésben. Ha a bejelentést olyan személy nyújtja be, aki nem feltaláló, és akire a feltaláló nem ruházta át a szabadalmi bejelentés jogát, a bejelentést a szabadalmi törvény 49. szakaszának 7. bekezdése alapján el kell utasítani.

A japán szabadalmi törvény azonban nem ad világos meghatározást a feltalálóra és a társfeltalálóra. Ezért hosszú időn keresztül a bíróságnak magának kellett meghatároznia, hogy ki lehet feltaláló és társfeltaláló. A bírósági joggyakorlat szerint a társfeltalálónak ténylegesen részt kell vennie a találmány műszaki kidolgozására vonatkozó kreatív tevékenységekben. Ennek megfelelően olyan személy, aki csupán a feltaláló utasításainak megfelelően nyújtott segítséget, nem lehet társfeltaláló.

Az *Otsuka Pharmaceutical Co., Ltd.* (Otsuka) tulajdonosa a „Tetrazolil-alkoxi-karbostriril-származékok és ilyen vegyületeket tartalmazó gyógyászati készítmények” című, 4 277 479 sz. amerikai szabadalomnak. A találmány kidolgozásában az Otsuka számos vegyész és biológus vett részt. A cég egy korábbi alkalmazottja (nevezzük X-nek) pert indított az Otsuka ellen, és arra kérte a bíróságot, hogy ítéljen meg számára 100 millió jent annak fejében, hogy mint társfeltaláló a szabadalmi törvény 35. szakaszának 3. bekezdése alapján átruházta az Otsukára a szabadalmi bejelentésre vonatkozó jogát.

A tokiói körzeti bíróság 2006. szeptember 8-án úgy döntött, hogy X a szabadalmi törvény szerint a találmánynak nem feltalálója. Ezt követően X a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósághoz (fellebbezési bíróság) fellebbezett, amely helybenhagyta a körzeti bíróság döntését, és 2007. március 15-én az alábbi okokra hivatkozva elutasította a fellebbezést.

A fellebbezési bíróság megállapította, hogy X nem szintetizálta a gyógyhatású vegyületet, hanem biológusként csupán ellenőrizte a találmány kidolgozása alatt azok bioaktivitását. Ezért a bíróság azon a véleményen volt, hogy ez az ellenőrző tevékenység nem járult hozzá közvetlenül a találmányhoz.

Ezután a fellebbezési bíróság arra utalt, hogy az alábbi három tényezőt kell figyelembe venni annak megítélésakor, hogy X lényegileg kreatív tevékenységet fejtett-e ki az igényponatokban leírt műszaki gondolatok kidolgozásakor, és így társfeltalálónak vált-e:

- a) a gyógyászati készítmény szerkezetének kutatása és fejlesztése terén végzett hozzájárulás;
- b) hozzájárulás a gyógyászati készítmény bioaktivitásának ellenőrzési módszeréhez és kidolgozásához; és
- c) hozzájárulás a találmányra vonatkozó tanulmány céljának megállapításához és ellenőrzéséhez.

Az a) és c) ponttal kapcsolatban a fellebbezési bíróság megállapította, hogy X az alábbi okok miatt nem teljesítette ezeket a követelményeket.

A találmány megalkotása alatt a vegyészek a gyógyászati komponensek előállítási eljárásával foglalkoztak. Ezzel kapcsolatban ahhoz, hogy X társfeltalálónak minősülhessen, nem elegendő az, hogy a gyógyászati készítmények bioaktivitását ellenőrizte és elemezte. Ehhez arra lett volna szükség, hogy lényegesen járuljon hozzá a gyógyászati készítmény megalkotásához olyan módon, hogy olyan adatokat szolgáltat, amelyek lehetővé teszik az új készítmények bizonyos szerkezetének kiválasztását vagy eldöntését. X azonban csak ellenőrizte és elemezte a bioaktivitást a találmány kidolgozásának folyamata alatt, de nem járult lényegesen hozzá a találmány megalkotásához, nem szolgáltatott kulcsot a találmányhoz vagy az új gyógyhatású vegyületek szerkezetének eldöntéséhez.

A *b)* ponttal kapcsolatos követelményt X azért nem teljesítette, mert igaz ugyan, hogy személyesen megjavította az ellenőrzési és elemzési módszereket, azonban a módszerek javítása egy szakember köteles tudásához tartozik, ha annak azt a feladatot adják, hogy javítsa az eljárás megismételhetőségét, hatékonyságát és gyorsaságát. A fellebbezési bíróság azonban nem tudta megállapítani, hogy X személyesen találta fel az ellenőrzési és elemzési módszereket.

A fentiek alapján a fellebbezési bíróság arra a következtetésre jutott, hogy X hozzájárulása a találmányhoz nem minősíthető ténylegesen kreatív tevékenységnek. Ezért X-et nem találták társfeltalálónak.

A fenti döntésből az a következtetés vonható le, hogy egy gyógyszergyártó cégnek figyelnie kell arra a kockázatra, hogy ha a szabadalmi bejelentésben biológusokat is felsorol feltalálónként, akik azonban a fentiek szerint nem minősíthetők társfeltalálónak, a szabadalmi bejelentést a hivatal elutasíthatja, de ha lajstromozza is, a megadott szabadalmat érvénytelennek lehet tekinteni.

Jemen

Jemenben 2007. július 2-án lépett hatályba a szabadalmi törvény végrehajtási utasítása. Ezt megelőzően a Jemeni Szabadalmi Hivatal a szabadalmi bejelentéseket csak átvette, de nem vizsgálta.

A végrehajtási utasítás hatálybalépése óta a bejelentéseket alakiságra, abszolút újdonságra és ipari alkalmazhatóságra vizsgálják.

A szabadalmak oltalmi ideje a bejelentés napjától számított 15 év.

Kanada

A Lipitor egy koleszterinszint-csökkentő kalciumsó enantiomerjének a neve, és a Pfizer erre vonatkozó, kasszasikert hozó szabadalma 2010 júliusában jár le. A Pfizer azt kérte a kanadai Szövetségi Bíróságtól, hogy tiltsa el az Apotexet a Lipitor generikus változatának forgalombahozatalától szabadalma oltalmi idejének lejáratá előtt. Az Apotex ezzel szemben kétségbe

vonta a Pfizer szabadalmának érvényességét. A bíróság az alperes javára döntött, vagyis a Pfizer kérelmét elutasította.

A döntés ellen a Pfizer fellebbezést nyújtott be.

Kazahsztán

2007. március 3-án publikálták a módosított kazahsztáni szabadalmi törvényt.

A legfőbb változás szerint a találmányra vonatkozó jogot innovációs szabadalommal vagy rendes szabadalommal lehet védeni. Használati minta és minta esetén csak egyféle oltalmi jog szerezhető.

A szabadalmi bejelentés az engedélyezés előtt bármikor átalakítható rendes szabadalmi bejelentéssé vagy innovációs szabadalmi bejelentéssé.

Egy találmányra vonatkozó *innovációs szabadalmat* az innovációs szabadalmi bejelentés eredményes vizsgálatának lefolytatása után engedélyeznek. Vizsgálják a szükséges dokumentumok meglétét és azok megfelelését az előírásoknak, továbbá a találmány egységét. A vizsgálat során arról is döntenek, hogy az igényelt megoldás kielégíti-e a találmányi követelményeket, meghatározzák az elsőbbség napját, és vizsgálják az igényelt megoldás helyi újdonságát a Kazahsztánban szabadalmazott találmányokhoz és használati mintákhoz, valamint a Kazahsztán által ratifikált nemzetközi szerződések alapján engedélyezett nemzetközi szabadalmakhoz viszonyítva. Vizsgálják még a korábbi elsőbbségű publikált eurázsiai bejelentésekhez viszonyított újdonságot, továbbá az igényelt találmány ipari alkalmazhatóságát is.

Egy innovációs szabadalmat a bejelentő kockázatára engedélyeznek az újdonság és a találmányi szint vonatkozásában. Az innovációs szabadalom érvényességét ugyanolyan okok alapján lehet kétségbe vonni, mint egy rendes szabadalomét.

Egy innovációs szabadalom oltalmi ideje három év. Ez az időtartam a szabadalmas kérelme alapján további két évvel meghosszabbítható.

Találmányi szabadalmat eredményes alaki és érdemi vizsgálat után engedélyeznek. Az érdemi vizsgálat során azt határozzák meg, hogy az igényelt megoldás oltalmazható-e, egységes-e, és kielégíti-e a törvény 6. szakaszában rögzített szabadalmazási követelményeket. Az érdemi vizsgálat feltétele, hogy a bejelentő befizesse a megfelelő illetéket. A befizetést igazoló iratot az alaki vizsgálatra vonatkozó hivatali végzés keltétől számított három hónapon belül be kell mutatni a vizsgálatot végző tanácsnak.

Az innovációs szabadalmakra és a találmányi szabadalmakra vonatkozó végrehajtási utasítást 2007. augusztus 25-én publikálták.

Kína

A) A Kínai Védjegy hivatal közlése szerint 2006 novemberének végén a Kínában benyújtott védjegybejelentések száma meghaladta a 3 milliót.

Az elmúlt 18 hónapban egy milliónál több szabadalmi bejelentést fogadtak el, amivel a szabadalmi rendszer bevezetése, vagyis 1985 óta az elfogadott szabadalmi bejelentések száma meghaladta a 4 milliót. (Kínában a használatiminta- és az ipariminta-bejelentések is szabadalmi bejelentésként vannak nyilvántartva.) Az első millió szabadalom megadásáig 15 év telt el. A második millió megadásához 50 hónapra, míg a három millió eléréséhez csupán 27 hónapra volt szükség.

Az utolsó millió megadott szabadalom bejelentői közül 60,8% volt kínai, míg az első millió szabadalom esetén csak 47,8%-ot nyújtott be kínai bejelentő.

2006-ban 30,8%-kal több szabadalmi bejelentés származott kínai bejelentőtől, mint 2005-ben.

B) Kína gazdasági növekedése együtt jár a védjegylajstromozások számának drámai növekedésével. Jelenleg a Kínai Védjegy hivatalnál nyújtják be a világon a legtöbb védjegybejelentést, ennek következtében nagy a munkatorlódás, és a bejelentési rendszeren is változtatni kívánnak. A Szingapúri Egyezményhez való csatlakozás kapcsán a védjegy-lajstromozási rendszert is felülvizsgálják. Ennek alapján a hivatal az illetékes Ipari és Keresedelemügyi Minisztériummal közösen tervezetet készített a védjegy-lajstromozási rendszer átalakítására.

Jelenleg a hivatal mind az abszolút, mind a relatív lajstromozásgátló okokat vizsgálja. A javasolt rendszer lemond erről a gyakorlatról, és azt javasolja, hogy minden lajstromozási kérelmet el kell utasítani, ha az nem elégíti ki a nyolcról tizennyolcra növelt abszolút lajstromozási követelményt. Ettől a gyakorlattól azt várják, hogy csökkenti az elintézetlen ügyek számát és hatékonyabbá teszi a lajstromozási rendszert.

Az Ipari és Kereskedelemügyi Minisztérium Jogi Főosztálya szerint a védjegybejelentések ellen benyújtott felszólalásoknak csak mintegy 30%-a megalapozott. A felszólalási és érvénytelenítési eljárások nagy része nélküli az érdemi alapot, és elzárja a rendszert. A kellemtelen és rosszindulatú felszólalások számának csökkentése érdekében a tervezet szűkíteni kívánja a felszólalók körét, és a felszólalási vagy érvénytelenítési kérelmek elfogadható okait is korlátozza.

Az a fél, aki rosszhiszeműen nyújt be felszólalást, köteles megtéríteni a másik fél számára a megalapozatlan felszólalással okozott költségeket vagy azt a kárt, amelyet a lajstromozás elhúzódnása okozott. A felszólalási eljárásban győztes fél jogosult lesz kérni, hogy a kérdéses védjegyet közvetlenül ruházzák rá, amivel időt és pénzt takarítanak meg.

A felszólalási eljárás egyszerűsítése érdekében a tervezet azt javasolja, hogy az eljárást a hivatal helyett a Védjegyfelülvizsgálati Tanács előtt folytassák le, ezzel eggyel csökkentve az adminisztratív lépések számát.

A tervezet szerint ha a tanács egy felszólalást megalapozatlannak talál, belátásától függ, hogy döntéséről értesíti-e azt a felet, akinek a védjegybejelentése ellen felszólaltak.

A tervezet bővíti a lajstromozható védjegyek körét, mert javasolja, hogy a hangok, illatok, mozdulatok és azok bármilyen kombinációja lajstromozható legyen. Egyúttal azt is javasolja, hogy egyetlen bejelentés több osztályra is vonatkozhat, vagyis el kívánják hagyni az

„egy lajstromozás – egy osztály” elvet az „egy lajstromozás – több osztály” elv kedvéért. Ez a módosítás lényegesen kényelmesebbé teszi a lajstromozási eljárást, és csökkenti a hivatal terhelését. Egyúttal ez a változtatás összhangban van a Szingapúri Egyezmény követelményeivel.

Törölni fogják a hivatalnak azt a korábbi gyakorlatát, hogy védjegy-lajstromozási bizonylatot adnak ki; ilyen bizonylatot csak kérelem esetén fognak kiadni.

A javaslat szerint meg fogják követelni, hogy a védjegybejelentések és a védjegyhasználat elégítse ki a jóhiszeműség elvét.

A „bejelentői elv” szigorú alkalmazásától való eltérés megerősítette a lajstromozatlan védjegyek oltalmát. A tervezet szerint a lajstromozatlan védjegyeket oltalmazni kell a rosszhiszemű használat ellen.

A javaslat meg kívánja növelni a büntetések és kártérítések mértékét. A bitorlás miatti kártérítés összegét a korábbi 500 000 RMB-ről 1 millió RMB-re, míg a pénzbüntetés összegét 100 000 RMB-ről 1 millió RMB-re fogják növelni.

A tervezet szerint szabályozni fogják a védjegyirodák működését, és növelni fogják a védjegybejelentéseket kezelő helyi hivatalok számát, amivel szintén csökkenteni kívánják az elintézetlen ügyek mennyiségét.

C) Egy Gun Vang (G. V.) nevű üzletember, aki egy ruhaüzlet tulajdonosa, Wu-Han-ban lajstromoztatta a LOUIS VUITTON védjegyet, ami miatt a francia cég (LV) pert indított ellene. G. V. emellett lajstromoztatta a LOUYVEITEN védjegyet, valamint a „Louis Vuitton” név kínai fordítását is. Ezenkívül mintaszabadalmi bejelentést nyújtott be LV-kézításkákra, aminek alapján 2003. október 8-án mintaszabadalmat kapott.

2004. február 24-én az LV törlési keresetet indított G. V. mintaszabadalma ellen, arra hivatkozva, hogy Kínában lajstromozott védjegyei vannak, és hogy G. V. legtöbb mintája valójában az LV világhírű logóinak felel meg.

Háromévi vizsgálat után az Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elutasította az LV kérelmét, és úgy döntött, hogy G. V. mintaszabadalma érvényes marad. 2007 áprilisában az LV fellebbezést nyújtott be a Pekingi Közbenső Bíróságnál.

G. V. ajánlatot tett az LV-nek. Ajánlata szerint vagy átadja 120 millió RMB ellenében a mintaszabadalmat, vagy pedig Wu Han körzetében egyedüli elosztója lesz az LV áruinak. G. V. hozzáfűzte az ajánlathoz, hogy a megjelölt összeg magasabb lesz, ha az LV azt nem fogadja el, illetve az új évben nem tárgyal tovább, és a termékeket maga fogja előállítani és forgalmazni az eredeti LV-termékek harmadának megfelelő eladási áron.

Az LV válaszáról még nem kaptunk hírt.

D) A Sotheby's neves aukciósház a Shichuan Su Fu Bi (Sichuan) céget azzal vádolta, hogy a Su Fu Bi nevet aukciós szolgáltatásokkal kapcsolatban a Shoteby's által használthoz megtévesztően hasonló módon használta. Emellett jogtalanul használta a lajstromozott SHOTEBY'S védjegyet, valamint a kínai írásmódú lajstromozatlan SU FU BI védjegyet.

A Pekingi Közbenső Népbíróság döntése megállapította, hogy a SU FU BI védjegy jól ismertté vált annak következtében, hogy a Shoteby's azt 1988 óta széles körben és folytonosan használta, valamint hirdette aukciós szolgáltatásokkal kapcsolatban. Ezért a Sichuan egy jól ismert védjegyhez hasonló jelet félrevezető módon használt, amivel a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba is ütközött.

Kínában ez az első eset, amikor bíróság elismerte egy lajstromozatlan védjegy jól ismert jellegét.

18. Koszovó

Koszovó saját szellemi tulajdon-védelmi törvénye 2007. november 19-én lépett hatályba. Ennek alapján 12 hónapon belül lehet érvényesíteni a szerbiai lajstromozásokat és újra benyújtani a függő bejelentéseket. Az a tény tehát, hogy 2008. február 17-én nyilvánították Koszovó függetlenségét, nem jelent alapvető változást a szellemi tulajdon-jogok fenntartása, illetve megszerzése terén ahhoz képest, amit az előző tájékoztatóban már leírtunk.

Az európai szabadalmakkal és a nemzetközi lajstromozásokkal kapcsolatos kérdések megoldása a közeljövőben várható.

Lengyelország

A Lengyel Szabadalmi Hivatal 2007. november 1-jétől kezdve lehetővé tette szabadalmi, használatiminta-, védjegy- és ipariminta-bejelentések, valamint a földrajzi árujelzőkre vonatkozó bejelentések elektronikus benyújtását.

Londoni Egyezmény

Korábban már többször is írtunk arról, hogy a Londoni Egyezmény hatálybalépése a franciák általi ratifikálástól függ. Ez 2008. január 29-én megtörtént, aminek következtében az egyezmény 2008. május 1-jén hatályba lép. Ez annyit jelent, hogy Franciaország, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Nagy-Britannia, Németország és Svájc nem kíván fordítást a megadott európai szabadalmak érvényesítésekor, és a többi állam, amely ratifikálta az egyezményt, vagy teljesen lemond a fordításról, vagy pedig csak az igénypontok fordítását írja elő. Vita esetén a szabadalmas köteles lehet a szabadalom teljes fordítását elkészíttetni az állítólagos bitorló és az illetékes bíróság számára.

Mostanáig Franciországon, Nagy-Britannián és Németországon kívül Hollandia, Horvátország, Izland, Lettország, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Svájc és Szlovénia ratifikálta az egyezményt. Dánia és Svédország már módosította a törvényét, aminek következtében csatlakozhatnak az egyezményhez.

A Londoni Egyezmény hatálybalépésével csökkennek a megadott európai szabadalmak érvényesítési költségei mindazokban az államokban, amelyek tagjai az egyezménynek.

Az egyezmény azokra az európai bejelentésekre vonatkozóan lép hatályba a tagországokban, amelyek engedélyezését 2008. május 1-jén vagy azt követően hirdetik meg az Európai Szabadalmi Közlönyben.

Szaúd-Arábia

A) A Szaúd Panaszbizottság az *Intel Corporation* (Intel) javára döntött egy olyan ügyben, ahol az Intel híres INTEL védjegyre hivatkozva felszólalt egy helyi társaság INTELTEC latin és arab betűs, a 42. áruosztályra vonatkozó védjegybejelentése ellen. A bizottság a következőkre alapozta döntését.

Az alperes védjegykérelme sérti az Intel érdekeit, mert az alperes jogtalan előnyt szerezne az Intel védjegyének megkülönböztető jellegéből. Emellett az INTELTEC védjegy tudományos és műszaki szolgáltatások kapcsán való használata a 42. áruosztályban az Intellel való kapcsolatra utal, ami nagy valószínűséggel a vásárlóközönség megtévesztését eredményezné, sőt az alperes védjegyének használatával kapcsolatos körülmények az INTEL védjeggyel való társítást tennék lehetővé.

Az Intel számos áruosztályban, így a 42.-ben is lajstromoztatta Szaúd-Arábiában INTEL védjegyet, jóval az INTELTEC védjegybejelentés benyújtása előtt mind latin, mind arab betűkkel.

A fentiek alapján a bizottság megtévesztően hasonlónak minősítette a két védjegyet, és megállapította, hogy az alperes megsértette a szaúd védjegy törvény 2(j) szakaszának rendelkezéseit. Ezért elrendelte mind a latin, mind az arab írásmódú INTELTEC védjegybejelentés törlését.

B) Szaúd-Arábia egy 2007. október 1-jén kelt királyi rendelettel átszervezte az ország bírósági rendszerét. Ennek következtében a szaúd kormány és a magánfelek közötti vitákat, így a szellemi tulajdonra vonatkozó vitákat is ettől az időponttól kezdve független bíróságok intézik a következő három szinten: Elsőfokú Bíróság, Fellebbezési Bíróság és Legfelsőbb Bíróság.

Az új bírósági rendszer felállításával egy időben rendelkezést hoztak az új bíróságok személyi állományának a feltöltésére is.

Tádzsikisztán

Tádzsikisztánban 2007. március 5-én módosított védjegy törvény lépett hatályba, amely szerint a korábbi öt év helyett már három évig tartó használatiány esetén lehet kérni a védjegy lajstromozás törlését.

A törlési kereset a lajstromban meghatározott áruk egy részére is vonatkozhat.

A törlési kereseteket a Fellebbezési Tanács bírálja el.

Ha a védjegytulajdonos megállapítja, hogy a használat hiányát olyan okok idézték elő, amelyek ellenőrzési körén kívül esnek, az erre vonatkozó bizonyítékot a Fellebbezési Tanács figyelembe veheti.

Tajvan

A) A Tajvani Szabadalmi Hivatal 2007. december 26-án módosította a találmányi és minta-szabadalmi bejelentések vizsgálata során kiadott végzések megválaszolására engedélyezett határidőt: a külföldi bejelentők számára a korábbi 60 napos határidőt 90 napra hosszabbította, amelyet egy alkalommal meg lehet hosszabbítani, de a végzést annak kézhezvételétől számított 180 napon belül meg kell válaszolni.

Hazai bejelentők számára marad a 60 napos határidő, amelyet egy alkalommal lehet meghosszabbítani, de a válaszolási határidő nem haladhatja meg a kézbesítéstől számított 120 napot.

B) A tajvani védjegy törvény 23. szakaszának 1(12) bekezdése olyan helyzetekre vonatkozik, amikor a védjegy „valószínűleg megtéveszti a fogyasztóközönséget”, és „valószínűleg hígítja a jól ismert védjegyek megkülönböztetőképességét vagy hírnevét”. Ezért a jól ismert védjegyek vizsgálati irányelvei a védjegy törvénynek ezt a bekezdését alkalmazzák irányelvként, amikor azt kell eldönteni, hogy egy jól ismert védjegy megtéveszti-e fogyasztókat, vagy hígítja-e a jól ismert védjegy megkülönböztetőképességét vagy hírnevét.

A védjegy törvény végrehajtási utasításának 16. szabálya szerint a jól ismertséghez a védjegynek szilárd bizonyítékkal kell rendelkeznie azzal kapcsolatban, hogy a vonatkozó üzleti körök vagy fogyasztók általánosan elismerik ismertségét.

A jól ismert védjegy elismertsége attól függ, hogy a hazai fogyasztók milyen mértékben ismerik. Ilyen szempontból elvileg a védjegy országon belüli használata mérvadó. Ha azonban a védjegyet még nem kezdték az országban használni, vagy a használat nem széles körű, de bizonyítható, hogy a védjegyet más országokban széleskörűen használják, és hírneve az országot is eléri, a védjegy ilyenkor is jól ismertnek tekinthető.

A védjegy jól ismertségét meghatározó tényezők:

- a védjegy erőssége, ami összefügg a védjegy inherens megkülönböztetőképességével,
- a védjegynek az üzleti körök és a fogyasztók általi ismertségi foka,
- a védjegy használatának időtartama és területe,
- a védjegy hirdetési kampányának időtartama és területe,
- a védjegyre vonatkozó lajstromozási kérelem benyújtása és az esetleges lajstromozás időtartama, árufedése és területe,
- a védjegy jól ismertségének adminisztratív vagy bírói elismerése,
- a védjegy értéke,
- egyéb tényezők, amelyeket a jól ismertség elismerésekor figyelembe lehet venni.

Thaiföld

2008. január 10-én Thaiföld nemzeti törvényhozó testülete ratifikálta a Párizsi Unió Egyezményhez és a Szabadalmi Együtműködési Szerződéshez való csatlakozást. Ennek megfelelően a kormány előkészíti a csatlakozási okmányokat, a kereskedelmi minisztérium pedig a két nemzetközi egyezmény hatálybalépéséhez szükséges miniszteri rendeleteket.

Új-Zéland

Az új-zélandi kormány – hasonlóan az ausztrál kormányhoz – vizsgálja a Bolar-kivételnek megfelelő törvényi szabályozás bevezetésével annak lehetővé tételét, hogy gyógyszer tárgyú szabadalmak esetében a generikusgyógyszer-gyártók a szabadalmazott gyógyszerrel kapcsolatban a forgalombahozatali engedély megszerzése céljából kísérleteket végezzenek.